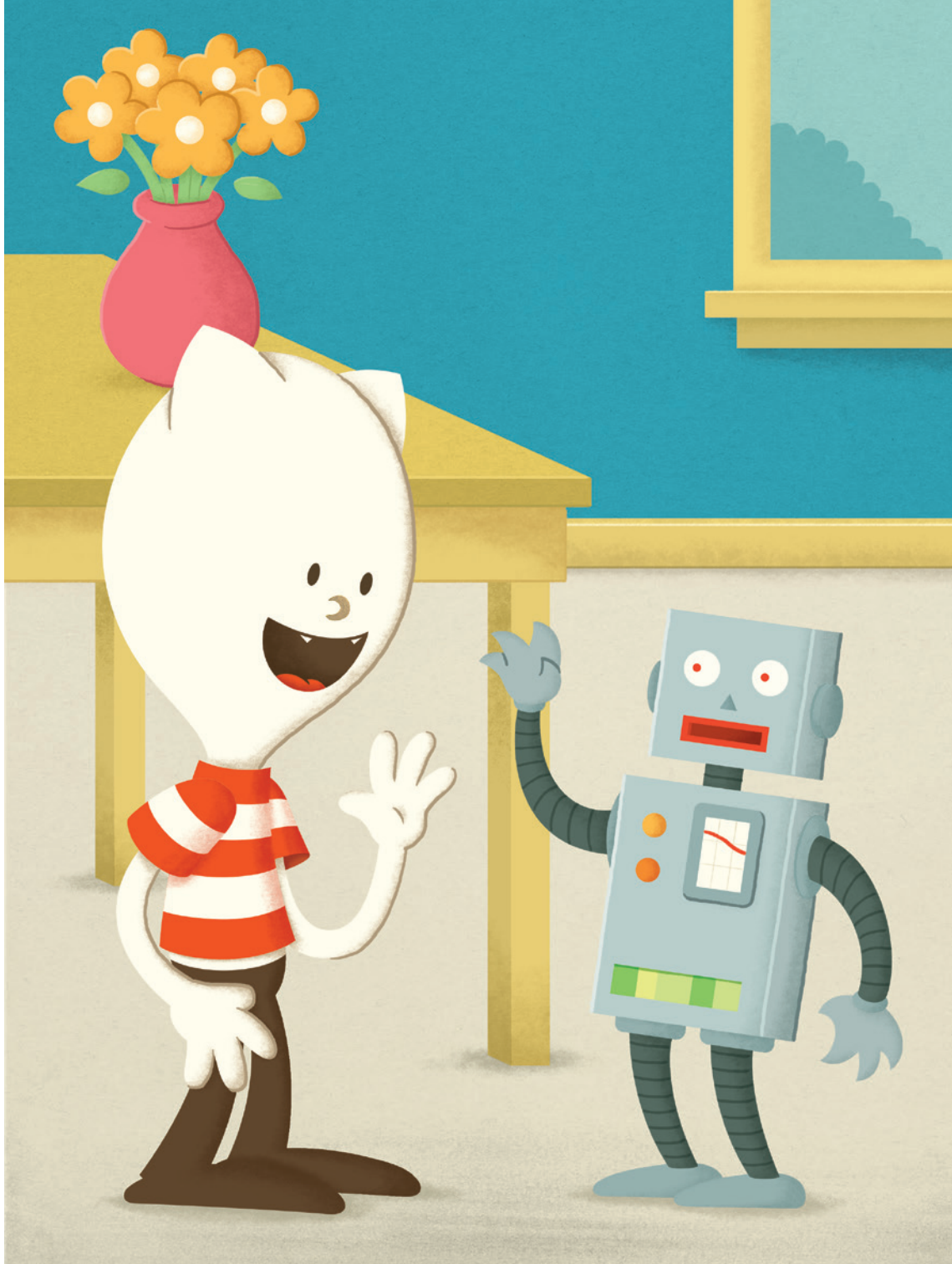
Mama haalt een geroosterde
boterham uit de broodrooster.
Ze smeert er een dikke laag
pindakaas op.
‘Hier, Borre,’ zegt ze, ‘voor jou.’
Borre neemt een grote hap.
Mmmmm, lekker!
Dan komt papa de keuken binnen.
Er zit stof in zijn haar.
‘Moet je nou eens zien wat ik op
zolder heb gevonden,’ zegt hij.
‘Mijn oude speelgoedrobot!’

De robot is zilverkleurig en
zijn ogen zijn gemaakt van
rode lampjes.
‘Eens kijken of hij het nog doet,’
zegt papa.
Hij drukt op de aan-knop en…
Ri-ra! Ri-ra! doet de robot.
Zijn rode ogen knipperen fel en
zijn armen en benen zoemen.
Ri-ra! Ri-ra!
De robot loopt de keuken uit,
de huiskamer in.
‘Hij is voor jou, Borre,’ zegt papa.
‘Veel plezier ermee!’

Borre loopt de huiskamer in.
Daar wandelt de robot een
rondje om de tafel.
‘Ri-ra! Ri-ra!’ zegt hij met
zijn elektronische kraakstem.
‘Ik ben Ri-ra-robot!’
‘Hallo Ri-ra-robot,’ zegt Borre.
‘Ik ben Borre.’
‘Hallo Borre. Ri-ra! Ri-ra!’

Dan duwt Ri-ra-robot zomaar
opeens *klats* een stoel omver.
‘Hé, wat doe jij nou?!’
roept Borre uit.
‘Ri-ra! Dat zie je toch?
Ik gooi die stoel om!’
Borre zet de stoel overeind
en *klats* daar gooit de robot
een bijzettafeltje om.

‘Hou daar eens mee op!’ roept Borre.
‘Ri-ra! Nee!’ kraakt de robot en hij
pakt een grote vaas met bloemen
van de eettafel.
‘Niet doen!’ roept Borre.

Ri-ra-robot slingert de vaas in een
grote boog door de kamer.
Borre maakt een snoekduik.
Hij kan de vaas nog net opvangen
voor die op de vloer kapotvalt.

‘Waarom doe je zo?’ vraagt Borre.
‘Ri-ra. Omdat ik me verveel.’
De robot gooit een stapel
tijdschriften door de lucht.
‘Je gaat toch geen dingen
kapotmaken als je je verveelt?’
vraagt Borre.
‘Dat is toch niet normaal?’
‘Voor een mens misschien niet,’
zegt Ri-ra-robot, ‘maar wel voor
een robot! Ri-ra!’
Hop, daar vliegt de
afstandsbediening van de
televisie tegen het plafond.

